

PAŽNJA ZA POLAZAK U ŠKOLU

Jedna od briga roditelja djece koja kreću u prvi razred održavanje pažnje, odnosno koncentracije potrebne za praćenje nastave.

Prema definiciji, pažnja je usmjerenost mentalne aktivnosti na određene podražaje, a razvija se od najranije dobi.

Kako bi se što pravilnije razvijalo, djetetu je potrebno posvetiti što više pažnje i ciljanim aktivnostima razvijati njegovu koncentraciju.

Igra je važna

Igra je tu od velike važnosti – dijete kroz igru uči i navikava se na poštivanje pravila. Vanjski uvjeti koji okružuju dijete također su od neizmjerne važnosti – uspostavljeni red rezultira sigurnošću koju djeca vole osjećati.

Iz takvog okruženja razvija se samopouzdanje i smireno dijete koje će lakše

usmjeravati pažnju na zadane aktivnosti.

Razumljivo je da se trajanje usmjerenosti na neku aktivnost povećava kako dijete raste, a u predškolskoj dobi izuzetno je važno poticati

razvoj pažnje kako bi dijete što spremnije krenulo u školu.

U predškolskoj dobi prevladava nehotična pažnja, a polaskom u školu od djeteta se očekuje namjerna pažnja, odnosno koncentracija. Ona bi oko šeste godine već trebala biti razvijena, naravno ne u potpunosti.

Tako se dijete mlađe predškolske dobi može zadržati na istoj igri 30-50 minuta, a u dobi od šest godina to se vrijeme produžuje na jedan do dva sata.

Što se tiče pažnje posvećene rješavanju zadataka (zagonetke, mozgalice...), stariji predškolci uspijevaju imati usmjerenu pažnju 15-ak minuta, a poželjno je da takva pažnja bude ostvariva 30-ak minuta, što je nužno da bi se nastava uspješno pratila.

Provođenjem aktivnosti koje potiču razvoj pažnje roditelji mogu pomoći svojem djetetu da mu praćenje nastave ne predstavlja teret.

Neke od aktivnosti za poticanje pažnje koje roditelji jednostavno mogu provoditi

sa svojom djecom su precrtavanje predložaka, bojanje bojanki, traženje razlika u sličnim slikama, slaganje puzzli, rješavanje križaljki, igre poput „Pogodi tko sam“ kada se djetetu

daju asocijacije koje mu pomažu da dođe do točnog pojma, igre razvrstavanja (nabroji životinje koje imaju četiri noge, krila...).

Važnost čitanja i pričanja

Vrlo važna aktivnost koju treba provoditi s djecom od najranije dobi jest pričanje i čitanje priča. Djeca izrazito vole kada im roditelji čitaju slikovnice koje su izuzetno važne jer dijete povezuje značenje slika s tekstualnim dijelom.

Slušanjem priča dijete razvija koncentraciju, potiče ga se na samostalno zaključivanje, obogaćuje rječnik te razvija maštu.

Mlađe predškolce bi, nakon pročitane priče, trebalo poticati pa svojim riječima prepričaju sadržaj kako bi ga se potaknulo na opisivanje i razvoj rječnika te pamćenje činjenica iz priče.

Učinkovit način za poticanje izražavanja i kreiranja priče su strip **sličice** poredane nepravilnim redoslijedom koje dijete prvo treba poredati na pravilan način i o tome ispričati tijekom događanja (jednostavne priče u smislu djevojčice koja je

posijala sjeme cvijeta, zalijeva ga i na kraju nikne cvijet).

Na taj način dijete razvija logiku, zaključuje, definira vremenski tijek događanja i na kraju formira priču.

Polaskom u školu nesumnjivo počinje jedno novo razdoblje u životu cijele obitelji, kada se dijete mora

prilagoditi novim pravilima ponašanja te kada na test dolaze njegove socijalne, emocionalne i intelektualne sposobnosti.

Važno je imati na umu da je svako dijete različito pa prema tome i razvoj teče na individualan način. Socio-emocionalna zrelost važna je za što uspješniji i lakši početak, a motivirajuće okruženje u kojem se podržava i potiče dječja radoznalost, aktivnost, otvorenost i kreativnost dobri su preduvjeti za veselog prvoškolca.

Pripremio:

Darko Sambol, prof. psihologije